

בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן

ח"נ 35663-08-20 מדינת ישראל נ' שם ציון

בפני כבוד השופט בנימין הירשל דורון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איתן שם ציון

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אציין, כמצוות סדר הדין הפלילי, שמצאתי שיש מקום לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו, כמפורט בהכרעת הדין.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו חנייה במקום המיועד לטעינה ופריקה בניגוד לסעיף 5(א) לחוק העזר לרמת גן (העמדת רכב וחנייתו) התש"ס 1980.
2. הנאשם כפר בכתב האישום. בטרם מועד ההקראה העביר כפירה מפורטת בכתב בה פרס טענותיו כנגד כתב האישום.
3. במעמד ההקראה התייצב הנאשם מלווה בבת זוגו, הגברת נורית אגמי.
4. בת הזוג ביקשה לייצג את הנאשם בהליך כי הוא מתקשה בהצגת טיעונו.

בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן

ח"נ 35663-08-20 מדינת ישראל נ' שם ציון

5. התרתי זאת. אכן בת הזוג איננה עורכת דין. אך סברתי שבמקרה זה כאשר הייצוג הוא של בן הזוג ולא מדובר במי שמייצגת בדרך של עיסוק או בתמורה, הפעולה אינה סותרת את הוראות סעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין הדן ביחוד פעולות המקצוע.
6. במעמד ההקראה חזר הנאשם על כפירתו והדיון נקבע לשמיעת ראיות.
7. בתאריך 27.7.21 נשמעו הראיות בתיק.
8. בפרשת התביעה העיד הפקח אורן אלב.
9. לדבריו הרכב חנה בניגוד לתמרור שהוצב בפניה של המפרץ האוסר עצירה וחנייה למעט פריקה וטעינה וזאת בין השעות 8:00 עד 15:00. (אין מחלוקת שמדובר בתמרור 433 שמתחתיו תמרור 432 המגדיר שעות תקוף לתמרור ומתיר פריקה וטעינה)
10. באמצעות העד הוגש ת/1 המנציח בתמונה את התמרור בתחילת המפרץ ומנציח את רכבו של הנאשם חונה לצד המדרכה כאשר המדרכה, על פי התמונה, נושאת סימונים של "כחול לבן". (תמרור 817)
11. העד הוסיף שישנם מקומות נוספים בהם מסומן על פס המדרכה סימון כחול לבן אך בתחילת הרחוב יש שילוט המגביל את החנייה. הגבלה שעניינה, למשל, חנייה רק לתושבים. (עמ' 8 שו/3).
12. לשאלת בית המשפט ענה העד, שלא נתקל בעיר רמת גן ברחובות שבתחילת הרחוב יש שלט אין עצירה ובהמשכו על שפת המדרכה סימון כחול לבן. (עמ' 8 שו/19).
13. לדברי העד אכף כנגד רכבו של הנאשם כי "השלט מבטל צבע". (עמ' 8 שו/25).
14. העד אישר בחקירתו הנגדית שמאז מועד רישום הדוח שונה צבע שפת המדרכה והוא כיום אפור לכל האורך. להערכתו, שינוי הצבע נועד "כדי שלא יהיה ספק". (עמ' 8 שו/11)
15. כמוכן אישר העד בחקירתו הנגדית ששפת המדרכה, בעת רישום הדוח, נשאה " הרבה צבעים, זה לא ברור. אפור לבן כחול" (עמ' 8 שו/22).

בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן

ח"נ 35663-08-20 מדינת ישראל נ' שם ציון

16. הנאשם העיד להגנתו. לדבריו הוא תושב רמת גן, נושא תו חנייה אזורי מס' 1, הבחין במקום חנייה המסומן בכחול לבן ולכן חנה במקום בו נרשם הדוח.
17. בחקירתו הנגדית אישר שלא הלך לבדוק את השילוט בתחילת הרחוב אך לדבריו אין כל צורך לעשות כן. סימון כחול לבן על שפת המדרכה מסמל מקום חנייה מותר.
18. הנאשם הוסיף " אם היא (הכוונה לשפת המדרכה - ב.ה.ד) לא צבועה – אני מסתכל. אם יש כחול לבן אני חונה" (עמ' 11 שו/22).
19. הצדדים סיכמו.
20. המאשימה הציגה עמדתה לפיה גם אם על שפת המדרכה מסומן תמרור 817, אז ייתכן ותמרור זה מסוייג על ידי תמרור אחר ולכן גם במקרה כזה חובה על הנהג לברר את התמרור המוצב בתחילת מקטע הרחוב. ככל שנוגע ל"תקנות והנחיות להצבת תמרורים 2020" (להלן: ההנחיות) חזרה התביעה על עמדת הפסיקה לפיה אין מדובר בהוראה מחייבת אלא המלצה לרשויות האכיפה בלבד.
21. הנאשם, באמצעות בת זוגו, חזר על הטענות שהעלה עוד בשלב המענה בכתב. לדבריו מדובר בתמרורים הסותרים זה את זה במהותם. תמרור 433 (אין עצירה) מול 817 (חניה). לגישתו תמרור 433 מסתיים במקום בו מתחיל תמרור 817. ולפיכך אין מקום לדרוש מנהג החונה בכחול לבן לגשת לתחילת הרחוב לבחון האם יש תמרור אחר האוסר על חנייה. כמוכך לדבריו סימון כחול לבן פרוס לאורך כל המדרכה, הוא בולט, וגובר על תמרור שמוצב בתחילת המקטע.
22. הנאשם, באמצעות בת זוגו, ביקש לזכותו.
23. בתום הסיכומים הסכימו הצדדים שהכרעת הדין תועבר אליהם באמצעות הדואר.

דיון והכרעה

24. הסוגיה העומדת על פרק במקרה זה היא משפטית בעיקרה ודומה שהמחלוקת איננה עובדתית.
25. אין מחלוקת עובדתית שהנאשם חנה במקום שבו על שפת המדרכה ישנו סימון הנושא צבע כחול לבן. עובדה זו נצפיית במפורש בת/1, עד התביעה אישר זאת בעדותו והוסיף ששפת המדרכה נצבעה באפור לאחר האירוע.

בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן

ח"נ 35663-08-20 מדינת ישראל נ' שם ציון

26. אכן לא מדובר בצבע חדש ובוהק בגווניו. אך מנגד המשתמש בדרך מבחין בגוונים על נקלה.

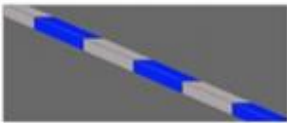
27. אין מחלוקת שבתחילת מקטע הרחוב מונח תמרור 433.

28. השאלה המשפטית היא כיצד יכולים שני תמרורים אלו לדור זה בצד זה?

29. תמרור 433 מוגדר בתקנות והנחיות להצבת תמרורים 2020 באופן הבא:

אסורה כל עצירה וחניה של רכב בדרך בצד שבו הוצב התמרור, אלא אם דרוש הדבר למילוי הוראות כל דין.	433	
עד לצומת הקרוב או עד לתמרור 432, 434, 437, 626, 627, 817.		

30. תמרור 817 מוגדר בתקנות באופן הבא:

אבני שפה צבועות לסירוגין בצבע כחול: החנייה מותרת בתשלום על הכביש שליד אבני השפה או על המדרכה על פי הוראות תמרור 439 בצמוד ומתחת לתמרורים 626 או 627.	817	
--	-----	--

31. הוראת התמרורים ברורה ואינה משתמעת לשניים. תמרור 433 הוא בתוקף עד לצומת הקרוב או עד לתמרור אחר. תמרור 817 הוא מסוג התמרורים שמבטל את המשך משטרו של תמרור זה.

32. טוענת התביעה שלהוראות המפורטות בהנחיות אין תוקף מחייב אלא הן בגדר קווים מנחים לרשות כיצד יש להציב תמרורים.

33. נראה שקביעה זו נכונה לעניין אופן הצבת התמרורים אך לא לגבי משמעותם. הרי כל פרשנות אחרת לעניין משמעות התמרור תעקר מתוכן את תוקף התמרור.

34. תמרור 817 יכול ויהיה מסויג בהוראת תמרור אחר (439, 626, 627).

בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן

ח"נ 35663-08-20 מדינת ישראל נ' שם ציון

35. המגבלות המפורטות בתקנות יכולות לכלול בין היתר :

"כמו כן ייתכנו מגבלות של סוגי רכב , משך חניה וסדרי תשלום

המתבססים על חוק עזר העירוני"להעמדת רכב וחנייתו"

36. ברור שסוג המגבלות הללו מצומצם ואין בהן כדי לסתור את משמעותו הראשונית של התמרור לפיה – החניה מותרת.

37. אציין שתמרורים 626 ו-627, המאוזכרים בהגדרת תמרור 817, אינם נוגעים לעניינו.

38. המצב המשפטי לטעמי הוא ברור. תמרור 433 מסתיים במקום בו מתחיל תמרור 817.

39. דבריו של עד התביעה לפיהם לא נתקל ברחובות בהם בתחילה מוצב שלט אין עזירה(433) ואחריו סימון כחול לבן (817), משקפים, בעולם המציאות ברחובות רמת גן, את המסקנה המשפטית הברורה.

40. הצבת תמרור 433 על מקטע מדרכה הנושא סימונים כחול לבן יוצר מצב מבלבל למשתמש בדרך. במקרה זה, על פי הנספחים שצורפו למענה בכתב לכתב האישום, עולה שהסימון כחול לבן פרוס לאורך כל המדרכה, החל מהתמרור 433.

41. נכון, משמעות הדבר היא שלתמרור 433 שהוצב אין משמעות.

42. אך נזכור שחובת העיירה היא להציב תמרור ברור. העירייה יכלה בשלב הצבת התמרור לצבוע את שפת המדרכה באפור. אך דומה שהעירייה עשתה לעצמה חיים קלים בכך שנמנעה מכך. דומה, על פי התמונות שהוגשו, שהעירייה ניסתה לטשטש את צבעי הכחול והלבן משפת המדרכה. אך דומה שמאמציה לא נשאו פרי כי הסימון נותר ברור ומזמין לנהגים המחפשים חנייה.

43. נזכור שאנו עוסקים בעבירה המסווגת כעבירת אחריות קפידה, שאינה דורשת מחשבה פלילית. ולעניין החובה להקפיד על התקיימות היסודות העובדתיים נקבע בפסיקה :

בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן

ח"נ 35663-08-20 מדינת ישראל נ' שם ציון

"אולם בד בבד, ומשום ההחמרה עם הנאשם באשר ליסוד הנפשי, יקפיד בית המשפט הקפדה מלאה על קיום היסודות העובדתיים הנדרשים בעבירה ויבחן כראוי, אם אמנם התקיימו יסודות אלה. למותר להוסיף, כי כאשר מתעורר ספק בדבר קיומו של יסוד עובדתי זה או אחר הנדרש בעבירה, די בכך כדי להנות ממנו את הנאשם." (ר"ע 213-83 יצחק אסולין נ' מדינת ישראל, לח(1) (519)

לפיכך אני מוצא שיש מקום לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

לעניין הפיצויים

הנאשם ביקש בכתב ההגנה שהגיש ובסיכומיו שיפסקו לו פיצויים, אם יזכה. אני מאפשר למאשימה להגיש טיעוניה בכתב לבקש תוך 45 ימים מהיום. לאחר עיון בטיעוני המאשימה אקבל החלטה.

המזכירות תעביר את הכרעת דיני לצדדים באמצעות הדואר ובאמצעות נט המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ל' אב תשפ"א, 08 אוגוסט 2021, ללא נוכחות הצדדים

בנימין הירשל דורון, שופט

בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן

ח"נ 35663-08-20 מדינת ישראל נ' שם ציון